

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15136/2022
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Алишић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јовица Ковачевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1177/22 од 25.05.2022. године, у седници одржаној 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1177/22 од 25.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1177/22 од 25.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 305/2019 од 13.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати: за претрпљени физички бол 150.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености 100.000,00 динара, за претрпљени страх 120.000,00 динара, све са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе Народне банке Србије увећане за 8% поена почев од доношења првостепене пресуде па до исплате, те да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе Народне банке Србије увећане за 8% поена почев од доношења првостепене пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 113.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1177/22 од 25.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ради о парници ради накнаде нематеријалне штете, проузроковане прекорачењем нужне одбране, у којој врсти спорова одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а нижестепени судови су, према утврђеним чињеницама у овој правној ствари, одлуку о тужбеном захтеву засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права - Закона о облигационим односима, која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о захтевима са истим правним основом. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 05.10.2017. године, а вредност предмета спора побијеног дела је 370.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић